

Doc. PhDr. Oldřich Kašpar, CSc.

Katedra sociálních věd

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE.

Lukáš Pavel, *Jak sportovní sázení ovlivňuje život*, bakalářská práce, Univerzita Pardubice, 2016, 54 s. + 5 s. textových příloh.

Předkládaná práce poskytuje zajímavý pohled na jednu z častých současných závislostí, a sice sázení na sportovní zápasy, neboli *kurzovní sázení*, které na rozdíl (nakonec to i z práce vyplývá) *čistého gamblerství* může mít i podobu *profesionálního*, sázení, jež nemá zničující znaky, jako zmíněný *gambling*. Kdybychom se měli poohlédnout po srovnání z jiné obdobné oblasti, tak se nám nabízí v případě *konzumace alkoholu*, dvojitá podoba *pijáka* a to *společenský* (tj. na alkoholu nezávislý) a *alkoholik* (tj. člověk, jenž v podstatě této *drogové závislosti* propadl), Stejně jako alkoholismus, tak i gamblerství má podle mezinárodní klasifikace nemocí MNK - 10, svoji diagnózu (F 630, skupina nutkavé a impulzivní poruchy).

Vraťme se však k samotné práci, na prvním místě oceňuji výběr tématu - alkoholu, drogám, patologickému hráčství byla již v diplomových a bakalářských pracích věnována několikrát pozornost. S prací o kurzovním sázení se setkávám poprvé.

Autor svoji *bakalářku* rozdělil do čtyř vcelku promyšlených částí (kromě úvodu a závěru) - charakteristiky cíle a metod, nezbytné pasáže o teorii hry a typologii hráčů, teorie závislostí a snahy o léčení závislostí a napravování jejich sociálních a jiných důsledků a jiných, vlivu sázení na každodenní život apod.

Úvod vknutku *uvádí* do problematiky a cíl práce i výzkumné otázky jsou formulovány jasně a zřetelně a odpovědi na ně shrnuté v závěru práce jsou validní.

K textu mám minimum připomínek, uvedu pouze jednu konkrétní a jednu obecnou. V prvním případě Nešporův citát na str. 37, že životní situace patologického hráče může vést, až *k myšlenkám na sebevraždu* není zcela přesný. Podle již zmíněné MNK 12 - 24. procent patologických hráčů po sebevraždě sáhne jako po jediném možném východisku ze své *děsivé* životní situace.

A za druhé, ačkoliv to nebylo cílem práce, stálo by za to srovnat patologické hráčství s ostatními závislostmi, minimálně by z toho vyplynulo, že tato závislost zasahuje velmi destruktivním způsobem nejširší okruh osob z hráčova okolí (proto ty časté sebevraždy pod tíhou výčitek svědomí).

I přes drobné připomínky **považuji** práci za velmi solidně zpracovanou, **doporučuji** ji k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm **výborně**.

Ačkoliv to nebývá zvykem, tak na úplný závěr uvádím dva – domnívám se – docela příhodné citáty:

Tohle jsem měl vědět dřív.

Ústavně léčený patologický hráč

Mistr jogín a jeho žák putovali lesem, kde je zastihla noc. Rozhodli se tedy přenocovat na břehu velké řeky. Uložili se ke spánku, když v tom mistr řekl: "Tady není bezpečno." Po chvíli ticha opakoval: "Tady není bezpečno." Když řekl po třetí "Tady není bezpečno", žák se zvedl, odvalil balvan poblíž, vzal zlatou minci, kterou tam našel, a hodil ji do řeky. Pak se vrátil k mistrovi a řekl: "Už je zde bezpečno." Peníze mohou být za určitých okolností nebezpečné. A to nejen pro asketicky žijící jógíny, ale i pro patologické hráče.

V Praze, 14. 1. 2017